ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala
Irományszám: T/11421
Érkezett: 2016 AUG 16.

Kövér László úrnak

az Országgyűlés elnökének

Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 87. § (2) bekezdése alapján mellékelten benyújtom **az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvénynek a hírközlési tornyok és antennák telepítésének korlátozására irányuló módosításáról** szóló törvényjavaslatot.

Budapest, 2016. augusztus 15.

Ikotity István
LMP

Sallai R. Benedek
LMP

2016. évi ... törvény

az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvénynek a hírközlési tornyok és antennák telepítésérének korlátozására irányuló módosításáról

1. §

Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény a következő 89/A-93/B. §-okkal és az ezeket megelőző alcímmel egészül ki:

„Nem ionizáló sugárzást kibocsátó elektronikus hírközlési építmények telepítése és működtetése

89/A. § Nem ionizáló sugárzást kibocsátó elektronikus hírközlési építmény lakóingatlantól, valamint a közforgalom előtt nyitva álló vagy egyébként rendeltetésénél fogva huzamosabb emberi tartózkodásra szolgáló helyiségtől – a lakótér, illetve a légtér bármely pontjától számított – 5 méteres távolságon belül csak a tulajdonos, valamint lakóingatlan esetén a lakáshasználó kifejezett, írásbeli hozzájárulásával működtethető.

89/B. § (1) Nem ionizáló sugárzást kibocsátó új hírközlési építményt – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – már működő ilyen építmény részeként létesíthető.

(2) Nem ionizáló sugárzást kibocsátó új hírközlési építmény az (1) bekezdésben foglalt korlátozástól függetlenül építhető abban az esetben, ha a hírközlési szolgáltatás nyújtása más módon a 90. § alkalmazásával sem biztosítható."

2. §

(1) Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 90. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az elektronikus hírközlési építmény tulajdon- vagy használati jogával rendelkező szolgáltatót a hálózati elemek és a kapcsolódó eszközök megosztásának biztosítására – beleértve az ehhez szükséges fizikai helymegosztást is – szerződéskötési kötelezettség terheli, ha azt olyan szolgáltató kéri, amelynek a szolgáltatása nyújtásához más, megfelelő eszközhöz való hozzáférésre nincs lehetősége."

(2) Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 90. § (4) bekezdés c) pontja hatályát veszti.

2. §

E törvény a kihirdetését követő hetedik hónap első napján lép hatályba.

INDOKOLÁS

az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvénynek a hírközlési tornyok és antennák telepítésérének korlátozására irányuló módosításáról

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A mobil- és rádiótávközlésben alkalmazott technológia nemionizáló mikrohullámú sugárzás kibocsátásával jár, aminek az ionizáló sugárzásokkal ellentétben földi természetes megfelelője nincsen. A biológiai hatásmechanizmusára máig nincsen átfogó elmélet, a főleg mobiltelefonok kapcsán végzett epidemiológiai kutatások teljesen ellentmondó eredményekre vezettek eddig, bár ettől függetlenül több országban már megalapozottnak tartottak korlátozó ajánlásokat tenni. Ez magyarázza az óriási eltéréseket az egyes országokban meghatározott határértékek között, amelyek jobb híján ma is a melegítő hatásból (elnyelt szöveti energia, SAR-érték) vannak levezetve, úgy, mint az ionizáló sugaraknál 80 évvel ezelőtt. Külön figyelemreméltó, hogy a hazánkban jelenleg hatályos, az a lakosságot terhelő elektromágneses sugárterhelés (0 Hz- 300 GHz) korlátozásáról szóló, 1999. július 12-i 1999/519/EK tanácsi ajánlás alapján született, a 0 Hz-300 GHz közötti frekvenciatartományú elektromos, mágneses és elektromágneses terek lakosságra vonatkozó egészségügyi határértékeiről szóló 63/2004. (VII. 26.) ESzCsM rendelet magasabb, tehát lazább korlátokat enged a mobiltelefon-átjátszókra is vonatkozó 10 MHz-10 GHz frekvenciasávban, mint a korábban alkalmazott MSZ 1620-86-os szabvány.

Ez a sugárzás, úgy tűnik, – ellentétben az ionizáló sugárzásokkal – egyre veszélytelenebbé válik tehát az idő múlásával. Ennek aligha van biológiai realitása, valószínűbb, hogy egyre nagyobb az alkalmazásában érdekelt gazdasági szereplők nyomása. Az Európai Unió egyébiránt itt saját magával kerül ellentmondásba, nevezetesen az "elővigyázatosság elvével", amelyből az egészségi ártalmak tudományos bizonyossággal való kizárásáig magasabb védelmi szint alkalmazása következne.

A még bizonytalan kockázatok minimalizálásának azonban a határértékek felemelésén kívül is van ésszerű, ráadásul a szolgáltatók számára is költséghatékony módja: ez pedig a jelenleg is fennálló helymegosztási kötelezettség kiterjesztése lehet oly módon, hogy ne csak a már meglévő átjátszóállomás üzemeltetőjének álljon fenn szerződéskötési kötelezettsége akkor, ha egy másik szolgáltató – jelenleg csak abban az esetben, ha környezetvédelmi, közegészségügyi, építésügyi

okból megfelelő eszközhöz saját maga nem tud hozzáférni – helymegosztást kezdeményez, hanem a e másik szolgáltató köteles is legyen új létesítmény építése helyett a megosztást választani. Minthogy ezzel párhuzamosan előírni javasoljuk azt is, hogy az állomások ne legyenek lakások vagy egyébként emberi tartózkodásra szolgáló helyiségek közvetlen környezetébe telepíthetőek, ez – megfelelő átmenettel – annak az optimális helyzetnek a megteremtéséhez vezethet, ahol az azonos rendszerű hálózatok cellái a különböző elektronikus hírközlési szolgáltatóknál fedik egymást. Magyarán: egy cellán belül minden szolgáltató ugyanazon az egy optimális helyen (egy tornyon vagy árbocon) helyezi majd el az antennáit.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A javaslat új alcímmel egészíti az elektronikus hírközlési törvényt, amely lakóingatlantól, valamint a közforgalom előtt nyitva álló vagy egyébként rendeltetésénél fogva huzamosabb emberi tartózkodásra szolgáló helyiségtől – a lakótér, illetve a légtér bármely pontjától számított – 5 méteres távolságon belül tulajdonosi, illetve lakáshasználói hozzájárulást kíván meg az ionizáló sugárzást kibocsátó építmények működtetéséhez. Emellett a módosítás erős főszabályként azt is előírja, hogy ilyen új építményt már meglévő hasonló építmény részeként lehet lérehozni.

A 2. §-hoz

A módosítás elvégzi a helymegosztási kötelezettségre vonatkozó szabályok összehangolását az 1. §-ban foglalt módosításokkal: a szerződéskötési kötelezettség kiterjesztésével megszűnik a helymegosztást kérő szolgáltató indokolási kötelezettsége.

A 3. §-hoz

Féléves felkészülési időt biztosító hatálybaléptető rendelkezés.